

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

’Ορέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεῆλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ’ αὐτοῦ, ἔμελλον ’Αργεῖοι κοινὴν ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας νυκτὸς μὲν ‘Ελένην εἰσαπέστειλε, μεθ’ ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ’ ’Ορέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ηὔλαβήθη· λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς δχλοῖς, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν ’Ορέστην. *** ἐπαγγειλάμενος αὐτὸν ἐκ τοῦ βίου προίεσθαι. συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, ‘Ελένην ἀποκτείναντας· αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν ‘Ελένην ἀρπασάντων. ’Ηλέκτρα δὲ ’Ερμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον· ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἐαυτὸν ἄμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ’ αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἥπειλησαν. ἐπιφανεῖς δὲ ’Απόλλων· ’Ελένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, ’Ορέστη δὲ ’Ερμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδη δὲ ’Ηλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου ”Αργούς ἀρχεῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

’Ορέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν ἄμα καὶ ὑπὸ τῶν ’Ερινύων δειματούμενος καὶ ὑπὸ τῶν ’Αργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεύειν ‘Ελένην καὶ ’Ερμιόνην ἀνθ’ ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησε, διεκωλύθη ὑπὸ ’Απόλλωνος. παρ’ οὐδενὶ κεῖται ἡ μυθοποιία.

’Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν ”Αργεῖ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν ’Αργείων, ἡλικιωτίδων ’Ηλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ ’Ορέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ ’Ηλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματος ἔστι τοιαύτη. πρὸς τὰ τοῦ ’Αγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται ’Ορέστης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ὃ προσκαθέζεται πρὸς τοὺς ποσὶν ’Ηλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαίτερον προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέρθη γὰρ ἀν δὲ ’Ορέστης, ἀρτὶ καὶ μόγις καταδραθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν ’Ηλέκτρα τῷ χορῷ,

Σῆγα σῆγα, λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης· (v. 140.)
πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως.
τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων· χείριστον δὲ τοῖς ἥθεσι.
πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν.